

ΗΧΑΡΑΥΓΗ

Κηρυξ Της Παρουσίας του Χριστού

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

ΕΤΟΣ 90 ον Αριθμός έκδοσης 6
Νοέμβριος – Δεκέμβριος 2024

Περιεχόμενα του παρόντος
τεύχους

Dawn Bible Students Association
Η Χαραυγή
PO Box 521167
Longwood, FL 32752 U.S.A
www.dawnbible.com/gr

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Ένας κόσμος με αμαρτία που
αργοπεθαίνει—Η θεραπεία του Θεού
για αυτόν 2

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ

Ο Μεγάλος Ποιμένας 15
Μια δοξολογία επαίνου 18
Ευχαριστίες στον Θεό 21
Η υποσχεμένη παρουσία του
Κυρίου 24

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΟΓΜΑ

Ταπεινωνόμαστε κάτω από το χέρι
του Θεού 27

Όλα τα δικαιώματα
κατοχυρωμένα. Παρακαλούμε
να μας ενημερώσετε άμεσα για
τυχόν αλλαγή της διεύθυνσής
σας. Εσωκλείεται ένα έντυπο
συνδρομής του περιοδικού
και παρακαλείστε να το
αποστείλετε σε εμάς μαζί με τη
νέα σας διεύθυνση.

The Dawn - Greek Edition
November - December 2024

Πρώτα εκτυπώνονται 1934

Printed in USA

Ένας κόσμος με αμαρτία που αργοπεθαίνει—Η θεραπεία του Θεού για αυτόν

*«Και εν ταις εσχάταις ημέραις
το όρος του οίκου του Κυρίου
θέλει στηριχθή επί της
κορυφής των ορέων και
υψωθή υπεράνω των βουνών,
και λαοί θέλουσι συρρέει εις
αυτό.»*

— *Μιχαίας 4:1*

**ΣΗΜΕΡΑ ΔΕΝ
ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ** να
ξεροκοπανάμε το ίδιο
πράγμα συνέχεια ότι ο
κόσμος είναι σε μια
κατάσταση άρρωστη και
ετοιμοθάνατη. Αυτή η
παρούσα κατάσταση της
ανθρωπότητας και των

θεσμών της γης εκδηλώνεται ουσιαστικά σε κάθε πτυχή των υποθέσεων της, των πολιτικών, θρησκευτικών, οικονομικών, κοινωνικών και των ηθικών, τόσο σε εθνικό όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο. Εξαιτίας αυτού, η γη είναι γεμάτη αμαρτία, βάσανα και, φυσικά, τον μεγαλύτερο εχθρό όλων, τον θάνατο. Καθώς πλησιάζουμε στο τέλος ενός ακόμη έτους, δεν φαίνεται να υπάρχει τρόπος να αντιμετωπιστούν οι καταστροφικές συνέπειες αυτού που συμβαίνει γύρω μας, παρά τις καλύτερες προσπάθειες πολλών από τους ηγέτες του κόσμου να ανατρέψουν την παρούσα κατάσταση.

Αυτή είναι η ώρα που προείπε ο Ιησούς όταν είπε

ότι θα υπάρξει «επί της γης στενοχωρία εθνών εν απορία, και θέλει ηχεί η θάλασσα και τα κύματα, οι άνθρωποι θέλουσιν αποψυχεί εκ του φόβου και προσδοκίας των επερχομένων δεινών εις την οικουμένην». (Λουκάς 21:25,26) Όπως το βλέπει ο κόσμος, υπάρχει καλός λόγος να είμαστε μπερδεμένοι και απογοητευμένοι. Η ελληνική λέξη εδώ μεταφρασμένη στενοχωρία σημαίνει κυριολεκτικά «καμία διέξοδος». Πράγματι, η ανθρωπότητα δεν βλέπει διέξοδο από την παρούσα κατάσταση, καμία διέξοδο από την τρέλα της ανθρώπινης συμπεριφοράς σε αυτόν τον καιρό που ο Ιησούς περιέγραψε ως μια «μεγάλη θλίψη, όπως δεν ήταν από την αρχή του κόσμου μέχρι σήμερα, όχι, ούτε θα γίνει ποτέ». (Ματθ. 24:21) Σε αυτή τη δήλωση ο Ιησούς παραθέτει ουσιαστικά παραθέματα από την προφητεία του Δανιήλ, όπου η ίδια περίοδος περιγράφεται ως «μια περίοδος θλίψης, όπως δεν υπήρξε ποτέ από τότε που υπήρχε έθνος». —Δαν. 12:1

Για να τονίσει πόσο τρομερή θα ήταν αυτή η περίοδος θλίψεων, ο Ιησούς προσθέτει: «Και αν δεν συνετέμνοντο αι ημέραι εκείναι, δεν ήθελε σωθή ουδεμία σάρξ· διά τους εκλεκτούς όμως θέλουνσι συντμηθή αι ημέραι εκείναι.» (Ματθ. 24:22) Ο Ιησούς μας διαβεβαιώνει ότι αυτές οι μέρες θα συντομεύονταν από τη θεϊκή δύναμη που θα λειτουργούσε μέσω του ίδιου και της εκκλησίας του, «των εκλεκτών». Με άλλα λόγια, ο Ιησούς συμφωνεί με την ανθρώπινη άποψη ότι δεν υπάρχει διέξοδος από τα σημερινά προβλήματα του κόσμου, αλλά μας παρηγορεί με τη σκέψη ότι ο Θεός έχει παράσχει μια θεραπεία, έναν τρόπο σωτηρίας για το ανθρώπινο γένος από τη δική της κακή πορεία αμαρτίας και εγωισμού. Είναι αυτή η διέξοδος που μας παρείχε ο Θεός που αναφέρουμε στον τίτλο μας ως τη θεραπεία του για έναν άρρωστο -από την αμαρτία— κόσμο που αργοπεθαίνει.

Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ

Με μια λέξη, η θεραπεία του Θεού για τα δεινά της πεσμένης ανθρωπότητας είναι η βασιλεία, ή η κυβέρνηση, η οποία σε ολόκληρο τον Λόγο του που υπόσχεται ότι θα εδραιωθεί. Μία από αυτές τις υποσχέσεις αφορά τον ερχομό του μεγάλου Μεσσία και Βασιλιά: «Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, υιός εδόθη εις ημάς· και η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού· και το όνομα αυτού θέλει καλεσθή Θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεός ισχυρός, Πατήρ του μέλλοντος αιώνας, Άρχων ειρήνης. Εις την αύξησιν της εξουσίας αυτού και της ειρήνης δεν θέλει είσθαι τέλος, επί τον θρόνον του Δαβίδ και επί την βασιλείαν αυτού, διά να διατάξη αυτήν και να στερεώσει αυτήν εν κρίσει και δικαιοσύνη από του νυν και έως αιώνας. Ο ζήλος του Κυρίου των δυνάμεων θέλει εκτελέσει τούτο.» —Ησα. 9:6,7

Ο Θεός έχει καταγράψει πολλές προφητείες για να μας δώσει τη βεβαιότητα ότι η βασιλεία του θα εδραιωθεί στη γη. Σε πολλές περιπτώσεις αυτό το βασίλειο αναφέρεται ως βουνό—«το βουνό (όρος) του Κυρίου». Στην προφητεία του Δανιήλ, αυτό το βουνό εμφανίζεται αρχικά ως πέτρα που χτυπά τα ανίερα βασίλεια και τις κυβερνήσεις αυτού του παρόντος αιώνας και γίνεται ένα μεγάλο βουνό για να γεμίσει ολόκληρη τη γη. (Δαν. 2:34,35) Το εδάφιο 45 αυτού του κεφαλαίου μας δίνει μια θαυμάσια διαβεβαίωση σχετικά με τη βασιλεία του Θεού. «Καθώς είδες ότι απεκόπη λίθος εκ του όρους άνευ χειρών και κατεσύντριψε τον σίδηρον, τον χαλκόν, τον πηλόν, τον άργυρον και τον χρυσόν· ο Θεός ο μέγας έκαμε γνωστόν εις τον βασιλέα ο, τι θέλει γείνει μετά ταύτα· και αληθινόν είναι το ενύπνιον και πιστή η ερμηνεία αυτού.»

ΟΙ ΕΥΛΟΓΙΕΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

Οι ευλογίες της βασιλείας εκτίθενται με κάποιες λεπτομέρειες στο Μιχαίας 4:1-4. Στο εδάφιο 1, που είναι το εναρκτήριο κείμενό μας, είναι κατάλληλο η επερχόμενη βασιλεία του Κυρίου να παρομοιαστεί με ένα βουνό. Αυτές οι προφητείες απευθύνονταν στην πρώτη περίπτωση στο έθνος του Ισραήλ, και το έθνος του Ισραήλ ήταν συνηθισμένο να κυβερνάται από ένα όρος κυριολεκτικά. Το όρος Σιών στην Ιερουσαλήμ ήταν η εθνική έδρα της κυβέρνησης που κυβέρνησε το Ισραήλ. Ήταν εδώ που ο Δαβίδ άσκησε τον κυβερνητικό του έλεγχο στις υποθέσεις του Ισραήλ, του εκλεκτού λαού του Θεού. Έτσι, όταν σε αυτή και σε άλλες προφητείες ο Θεός μιλά για την εγκαθίδρυση της βασιλείας του στην «κορυφή των βουνών», θα ήταν εύκολο για τον αφοσιωμένο Ισραηλίτη να συνειδητοποιήσει ότι ο Θεός του, ο Ιεχωβάς, υποσχόταν να στήσει μια πιο ισχυρή βασιλεία στη γη από ό,τι έγινε γνωστό ποτέ πριν. Αυτό ακριβώς θα είναι η επερχόμενη βασιλεία του Θεού.

Στην προφητεία του Μιχαία σχετικά με την ίδρυση της βασιλείας, εισάγεται ένα επιπλέον σημείο εξήγησης και ενδιαφέροντος. Εδώ διαβάζουμε ότι αυτό το βουνό είναι το «βουνό του οίκου του Κυρίου». Αυτή ήταν επίσης μια γνωστή “γλώσσα” για τους Ισραηλίτες. Ο κυβερνών οίκος (βασιλικός οίκος) του Κυρίου στον Ισραήλ είχε επικεφαλής τον Δαβίδ και τους διαδόχους του, αλλά ο Δαβίδ και οι σαρκικοί διάδοχοί του δεν θα αποτελούν τον βασιλικό οίκο της μελλοντικής βασιλείας του Θεού στη γη.

Αντίθετα, ο κυβερνώντος οίκος του Θεού θα αποτελείται από εκείνους που θα επιλεγούν για να γίνουν γιοι του, με τον Ιησού να είναι η Κεφαλή τους. Διαβάζουμε ότι όταν ο Ιησούς ήρθε στην Πρώτη Παρουσία του: «Είς τα ίδια ήλθε, και οι ίδιοι δεν εδέχθησαν αυτόν. Όσοι δε

εδέχθησαν αυτόν, εις αυτούς έδωκεν εξουσίαν να γείνωσι τέκνα Θεού, εις τους πιστεύοντας εις το όνομα αυτού.» (Ιωάννης 1:11,12) Αυτά ήταν τα πρώτα μέλη του βασιλικού οίκου του Θεού υπό τον Ιησού. Ωστόσο, σε όλο το Ισραήλ δεν ήταν αρκετοί αυτοί που είχαν δεχθεί τον Ιησού για να τους απονεμηθεί αυτή η τιμή. Έτσι, στον καθορισμένο χρόνο του Θεού, στράφηκε στους Έθνικούς, μέσω του κηρύγματος του Ευαγγελίου, για να βρει εκείνους που θα είναι άξιοι να συμπληρώσουν τον προκαθορισμένο αριθμό που θα αποτελούσε τον οίκο του βασιλέως. —Πράξεις 13:46

Πολλά έχουν γραφτεί στην Καινή Διαθήκη για εκείνους που έγιναν πιστοί μετά την Πεντηκοστή και που μέσω της δύναμης του Αγίου Πνεύματος γίνονται παιδιά, ή γιοι, του Θεού. Σε αυτούς η υπόσχεση είναι ότι αν συνεχίσουν πιστοί, θα βασιλέψουν με τον Χριστό ως ο βασιλικός οίκος του Θεού. «Αυτό το Πνεύμα συμμαρτυρεί με το πνεύμα ημών ότι είμεθα τέκνα Θεού. Εάν δε τέκνα και κληρονόμοι, κληρονόμοι μεν Θεού, συγκληρονόμοι δε Χριστού, εάν συμπάσχωμεν, διά να γείνωμεν και συμμέτοχοι της δόξης αυτού. Επειδή φρονώ ότι τα παθήματα του παρόντος καιρού δεν είναι άξια να συγκριθώσι με την δόξαν την μέλλουσαν να αποκαλυφθή εις ημάς. Διότι η μεγάλη προσδοκία της κτίσεως προσμένει την φανέρωσιν των υιών του Θεού.» —Ρωμ. 8:16-19

ΟΙ ΟΔΟΙ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Η προφητεία του Μιχαία σχετικά με τη βασιλεία του Θεού δηλώνει περαιτέρω ότι «λαοί θέλουσι συρρέει εις αυτό». (Μιχ. 4:1) Μια παρόμοια προφητεία στο Ησαΐα 2:2-4 δηλώνει ότι «πάντα τα έθνη θέλουσι συρρέει εις αυτό». Και στις δύο αυτές προφητείες είμαστε βέβαιοι ότι πολλοί από όλους τους λαούς και τα έθνη που ρέουν προς τη βασιλεία του Θεού θα πουν: «Έλθετε και ας

αναβώμεν εις το ὄρος του Κυρίου, εις τον οἶκον του Θεοῦ του Ιακώβ και θέλει διδάξει ημᾶς τας οδοὺς αὐτοῦ, και θέλομεν περιπατήσῃ ἐν ταῖς τρίβοις αὐτοῦ. Διότι ἐκ Σιών θέλει ἐξέλθῃ νόμος και λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ» —ἐδάφιο 3 του Μιχ. 4

Σε αὐτὴ τὴν προφητεία τὸ Ὅρος Σιών ἀντιπροσωπεύει τὴ θεϊκὴ ἐξουσία στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἐπομένως, αὐτὸ θα ἀντιπροσώπευε τὴν πνευματικὴ φάση αὐτῆς τῆς βασιλείας, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ και τοὺς πιστοὺς και δοξασμένους ἀκολουθοῦς τοῦ, τοὺς γιους τοῦ Θεοῦ. Μας λένε ὅτι ὁ λόγος τοῦ Κυρίου θα βγεῖ ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ. Ἐδῶ ἀναφέρεται μιὰ ευρύτερη πτυχὴ τῆς λειτουργίας τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, αὐτὴ ποὺ ἔρχεται σὲ προσωπικὴ ἐπαφὴ με τὸ ἀνθρώπινο γένος ἐδῶ στὴ γῆ. Αὐτὴ ἡ ἐπαφὴ θα γίνῃ μέσω των ἀρχαίων δούλων τοῦ Θεοῦ, ὅπως οἱ πιστοὶ προφῆτες τῆς παλιᾶς ἐποχῆς (ἢ ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων), και ἄλλοι ποὺ ὑπηρέτησαν πιστὰ τὸν Θεὸ πρὶν ἀπὸ τὴν Πρῶτὴ Παρουσία τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ Ἰησοὺς εἶπε: «Σας λέγω δε ὅτι πολλοὶ θέλουσιν ελθεῖ ἀπὸ ἀνατολῶν και δυσμῶν και θέλουσι καθῆσῃ μετὰ τοῦ Ἀβραάμ και Ἰσαάκ και Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ των οὐρανῶν.» —Ματθ. 8:11

Ἡ ἐκφραση στὸ ἐλληνικὸ ἀρχαῖο κείμενο «ἀνακληθήσονται» («θέλουσι καθῆσῃ») μπορεῖ νὰ παρομοιαστεῖ με μαθητὲς ποὺ κάθονται μπροστὰ στὸν δάσκαλό τους. Ἔτσι, οἱ πιστοὶ ὑπηρέτες τοῦ Θεοῦ ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων θα εἶναι αὐτοὶ ποὺ θα μεταδώσουν τὸν λόγο, ἢ τοὺς νόμους, τοῦ Θεοῦ στὴν ἀνθρωπότητα στὴ βασιλείᾳ τοῦ. Αὐτὰ θα μπορούσαμε νὰ τα θεωρήσουμε ὡς τὴ συμβολικὴ «Ἱερουσαλήμ» τῆς προφητείας τοῦ Μιχαῖα ἀπὸ τὴν ὁποία προέρχεται ὁ «λόγος τοῦ ΚΥΡΙΟΥ». Ἐχομε ἐδῶ, λοιπόν, εἰκονογραφημένες και τὶς πνευματικὲς ἢ οὐράνιες και τὶς γήινες φάσεις τῆς βασιλείας· αὐτοὶ στὴ γήινη φάση εἶναι ἐκπρόσωποι

εκείνων στην πνευματική φάση και μεταδίδουν στους ανθρώπους τους νόμους του Θεού που έλαβε μέσω του Ιησού και της Εκκλησίας του.

Οι λαοί και τα έθνη στην προφητεία του Μιχαία για τη βασιλεία του Θεού δείχνουν την επιθυμία τους να γνωρίσουν και να ακολουθήσουν τις οδούς του Κυρίου. Εκείνο τον καιρό, «θέλει κρίνει αναμέσον λαών πολλών και θέλει ελέγξει έθνη ισχυρά, έως εις μακράν· και θέλουσι σφυρηλατήσει τας μαχαίρας αυτών διά υνία και τας λόγχας αυτών διά δρέπανα· δεν θέλει σηκώσει μάχαιραν έθνος εναντίον έθνους ουδέ θέλουσι μάθει πλέον τον πόλεμον.» —Μικ. 4:3

Είναι ενδιαφέρον εδώ να σημειωθεί η μεγάλη διαφορά μεταξύ των τρόπων του Θεού και των τρόπων της ανθρωπότητας. Κατά τη διάρκεια των αιώνων, η λανθασμένη ανθρώπινη φιλοσοφία επέμενε ότι ο μόνος τρόπος για να εξασφαλιστεί η ειρήνη είναι να προετοιμαστούμε για πόλεμο. Εδώ, όμως, η οδός του Κυρίου φαίνεται να είναι διαφορετική. Όταν οι άνθρωποι μάθουν τις οδούς του Κυρίου, θα εγκαταλείψουν τον σχεδιασμό και την προετοιμασία για πόλεμο. Αντίθετα, «θέλουσι σφυρηλατήσει τας μαχαίρας αυτών διά υνία και τας λόγχας αυτών διά δρέπανα». Αντί να συνεχίσει να δημιουργεί μεγάλους στρατούς, πυραύλους και όπλα για άμυνα, όπως λέγεται, για να εξασφαλιστεί έτσι η ειρήνη, «δεν θέλει σηκώσει μάχαιραν έθνος εναντίον έθνους, ουδέ θέλουσι μάθει πλέον τον πόλεμον».

Σκεφτείτε το τεράστιο βήμα προς τα εμπρός που θα είναι αυτό για την επίλυση της τρέλας που είναι τόσο διαδεδομένη στον κόσμο σήμερα! Δεν θα αισθάνεται πλέον μια μητέρα ότι το παιδί της μπορεί να σταλεί στο πεδίο της μάχης για να σφαγιαστεί. Δεν θα εξαντλούνται πλέον οι πόροι του κόσμου για να διατηρηθούν τεράστιες στρατιωτικές εγκαταστάσεις, γιατί δεν θα μαθαίνουν πια

τον πόλεμο, ούτε θα εξασκούν πια τον πόλεμο. Αυτή είναι η οδός του Θεού, η οδός που θα θεσμοθετηθεί σε όλη τη γη στη βασιλεία του που θα εδραιωθεί στην κορυφή των βουνών—δηλαδή, η επίβλεψη των υποθέσεων όλων των ανθρώπων. Χαιρόμαστε για αυτήν την πτυχή της μελλοντικής θεραπείας του Θεού για αυτόν τον τωρινό ταραγμένο κόσμο!

Το εδάφιο 4 της προφητείας του Μιχαία λέει: «Και θέλουνσι κάθησθαι έκαστος υπό την άμπελον αυτού και υπό την συκήν αυτού, και δεν θέλει υπάρχει ο εκφοβών· διότι το στόμα του Κυρίου των δυνάμεων ελάλησε.» Η απεικόνιση του αμπέλου και της συκιάς απεικονίζει την οικονομική ασφάλεια για όλη την ανθρωπότητα. Μία από τις αιτίες τόσο μεγάλου φόβου στον κόσμο σήμερα είναι η έλλειψη οικονομικής ασφάλειας. Οι καρδιές πολλών είναι γεμάτες φόβο μήπως χάσουν τα μέσα διαβίωσής τους και καταλήξουν σε καθεστώς κοινωνικής πρόνοιας, ή ακόμα χειρότερα, άστεγοι. Ωστόσο, στη Βασιλεία, κανένας δεν θα «τους κάνει να φοβούνται» (δεν θα υπάρχει ο εκφοβών) μέσω της απειλής ότι θα εκδιωθούν από τα σπίτια τους ή μέσω του φόβου της πείνας για τον εαυτό τους ή τις οικογένειές τους. Στην πραγματικότητα, κανείς δεν θα κάνει τον λαό να φοβάται για οποιοδήποτε σκοπό, και έχουμε την πιο ευλογημένη διαβεβαίωση ότι «το στόμα του Κυρίου των δυνάμεων το είπε». Τι καλύτερη βεβαιότητα θα μπορούσαμε να έχουμε από αυτήν για τη λειτουργικότητα και την επιτυχία της θεραπείας του Θεού για τον άρρωστο -από την αμαρτία— κόσμο;

Στον κόσμο σήμερα ακούμε περιστασιακά κάποιον να λέει —ακόμη και μεταξύ εκείνων που κατέχουν υψηλές κυβερνητικές θέσεις— ότι αν μπορούσαν να κάνουν τους ανθρώπους να κάνουν αυτό ή εκείνο, ή αν η κυβέρνηση ψήφιζε αυτόν ή τον άλλο νόμο,

θα είχαμε ειρήνη και ασφάλεια. Ωστόσο, στη λύση του Θεού δεν υπάρχει χώρος για τέτοιες αβεβαιότητες. Η λύση του Θεού πρέπει να επιβάλλεται ολοκληρωτικά, και με θεϊκή δύναμη—το «βουνό του οίκου του Κυρίου»—σε όλους τους ανθρώπους και τα έθνη. Θα απαιτηθεί υπακοή από όλους. Η ανθρωπότητα, ωστόσο, θα χαρεί όταν αναγνωρίσει πόσο υπέροχοι είναι πραγματικά οι οδοί του Κυρίου, πώς μετά από τόσους αιώνες αναμονής και ελπίδας και, εκ μέρους ορισμένων, προσευχής, ο δρόμος του Θεού θα εδραιωθεί στη γη!

ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ

Όσο υπέροχες κι αν είναι οι ευλογίες της βασιλείας του Θεού που περιγράφονται στην προφητεία του Μιχαία για έναν κόσμο που είναι άρρωστος από την αμαρτία και αργοπεθαίνει, θα εξακολουθούσαν να μην είναι φάρμακο για όλα τα ανθρώπινα δεινά. Η προφητεία του Μιχαία δείχνει ότι οι άνθρωποι δεν θα μαθαίνουν πια τον πόλεμο, επομένως ότι δεν θα υπάρχουν άλλοι πολέμοι. Μας διαβεβαιώνει ότι «θέλουνσι σφυρηλατήσει τας μαχαίρας αυτών διά υνία και τας λόγχας αυτών διά δρέπανα». Δηλαδή, θα χρησιμοποιούν τους πόρους που αφιερώνονται τώρα στη διατήρηση των πολέμων και των εξοπλισμών τους για την προώθηση της ειρήνης και της καλής θέλησης μεταξύ των εθνών. Μας διαβεβαιώνει ότι θα υπάρχει οικονομική ασφάλεια, ότι κανείς δεν θα φοβάται ότι θα στερηθεί το σπίτι του ή θα πεινάσει. Όλοι θα ευλογούνται από την ευημερία και την αφθονία σε κάθε πτυχή της ανθρώπινης ανάγκης.

Ωστόσο, ακόμη και με όλες αυτές τις ευλογίες, η ανθρώπινη φυλή θα εξακολουθούσε να ζει κάτω από μια τρομερή πληγή θλίψης και βασάνων, γιατί θα εξακολουθούσε να είναι μια ετοιμοθάνατη φυλή. Θα είχαμε έναν κόσμο με πυκνά απλωμένα παντού σε όλα τα

έθνη νοσοκομεία, γεμάτα με πάσχοντες και ετοιμοθάνατους. Θα είχαμε ακόμα ψυχιατρικά ιδρύματα, ομοίως γεμάτα. Κάθε σπίτι θα πληττόταν αργά ή γρήγορα από τρομακτικές ασθένειες και τελικά τον θάνατο. Αυτός δεν θα ήταν ένας ιδανικός κόσμος.

Ο Ιησούς δίδαξε τους μαθητές του να προσεύχονται: «Ελθέτω η βασιλεία σου· γενηθήτω το θέλημά σου, ως εν ουρανῷ, και επί της γῆς.» (Ματθ.6:10) Δεν μπορούμε να φανταστούμε ότι στον παράδεισο υπάρχει σαρκικός πόλεμος, ούτε μπορούμε να φανταστούμε την πείνα στον ουρανό, ούτε μπορούμε να φανταστούμε την ασθένεια και τον θάνατο. Έτσι, η βασιλεία του Θεού θα είναι μια πλήρης θεραπεία και λύση για τα δεινά της ανθρωπότητας. Η Αγία Γραφή μας διαβεβαιώνει ότι αυτό θα συμβεί. Τα εδάφια Ησαΐας 25:6-9 απεικονίζουν τη βασιλεία του Θεού ως βουνό, ή βασίλειο, και σε αυτό η ασθένεια και ο θάνατος θα καταστραφούν επίσης. Αναφερόμενοι σε πολλές από τις ευλογίες που θα παρασχεθούν από τον Κύριο για να ικανοποιήσουν την επιθυμία του λαού, μας λένε ότι σε αυτό το βουνό ο Κύριος των δυνάμεων «θέλει κάμει εις πάντας τους λαούς ευωχίαν από παχέων, ευωχίαν από οίνων εν τη τρυγία αυτών, από παχέων μεστών μυελού, από οίνων κεκαθαρισμένων επί της τρυγίας». —εδάφ. 6

Συνεχίζοντας, ο προφήτης λέει ότι ο Θεός «εν τω ὄρει τούτῳ θέλει αφανίσει το πρόσωπον του περικαλύμματος του περικαλύπτοντος πάντας τους λαούς και το κάλυμμα το καλύπτον επί πάντα τα έθνη». (εδ. 7) Αυτό φαίνεται να είναι μια αναφορά στην έλλειψη γνώσης που βιώνει η συντριπτική πλειονότητα της ανθρωπότητας ανά τους αιώνες σχετικά με τον Θεό και τις οδούς του. Ένα μεγάλο πέπλο άγνοιας από αυτή την άποψη «πετάχτηκε» σε όλους τους ανθρώπους, αλλά και πάνω από τα έθνη. Επειδή τα έθνη έχουν αυτό το πέπλο

απλωμένο πάνω τους, φαντάζονται ότι μπορούν να εγκαθιδρύσουν την ειρήνη ενώ προετοιμάζονται για τον πόλεμο. Δεν μπορούν τώρα να δουν μέσα από αυτό το πέπλο για να κατανοήσουν και να εκτιμήσουν τις οδούς του Κυρίου. Ωστόσο, άλλες προφητείες δείχνουν ότι το πέπλο θα αφαιρεθεί και τότε «η γη θέλει είσθαι πλήρης της γνώσεως της δόξης του Κυρίου, καθώς τα ύδατα σκεπάζουσι την θάλασσαν». —Ησα. 11:9· Αβακ. 2:14

Σε αυτό το βουνό ή τη βασιλεία του Θεού, «Θέλει καταπίει τον θάνατον εν νίκη». (Ησα. 25:8) Η φράση «θέλει καταπίει» σε αυτό το κείμενο σημαίνει καταστρέφω· ο θάνατος, λέει ο προφήτης, θα καταστραφεί. Εδώ μας υποσχέθηκαν ότι ο μεγαλύτερος εχθρός του ανθρώπου, ο θάνατος, θα χτυπηθεί από τις δυνάμεις της βασιλείας του Θεού και δεν θα του επιτρέπεται πλέον να καταστρέφει την ευτυχία όλης της ανθρωπότητας -όπως συνέβαινε σε κάθε γενιά και σε κάθε οικογένεια— από τη δημιουργία του ανθρώπου.

Το εδάφιο 8 συνεχίζει: «Ηαι Κύριος ο Θεός θέλει σπογγίσει τα δάκρυα από πάντων των προσώπων· και θέλει εξαλείψει το όνειδος του λαού αυτού από πάσης της γής· διότι ο Κύριος ελάλησε.» Τι αλλαγμένος κόσμος θα είναι κάτω από τη βασιλεία του Θεού όταν τα δάκρυα σκουπίζονται από όλα τα πρόσωπα! Τα δάκρυα χρησιμοποιούνται εδώ ως σύμβολο λύπης, θλίψης και πόνου. Όμως, όλα αυτά θα εξαλειφθούν και θα ξεσπάσει χαρά σε κάθε πόλη, σε κάθε χωριό και σε κάθε ύπαιθρο.

Το «όνειδος» του λαού του Θεού που αναφέρεται στο εδάφιο 8 ήταν ένα από τα χαρακτηριστικά του βασιλείου της αμαρτίας και του θανάτου. Ο Σατανάς ξεσήκωσε τις ομάδες του εναντίον εκείνων που υπηρετούν τον Θεό, και ονειδίζονται, διώκονται και παρουσιάζονται ψευδώς από τους άλλους, έτσι ώστε λίγοι να είναι πραγματικά προετοιμασμένοι και αρκετά θαρραλέοι για

να πάρουν αποφασιστική στάση για τις οδούς του Θεού την παρούσα εποχή. Ωστόσο, στο βουνό του Θεού, το όνειδος του λαού του θα αφαιρεθεί.

Σε μια ακόμη από τις υποσχέσεις της Βίβλου για τη Βασιλεία, μας λένε ότι «αυτό το παλιό φίδι που είναι ο Διάβολος και ο Σατανάς», ο μεγάλος απατεώνας και καταπιεστής των λαών, θα δεθεί κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου. (Αποκ. 20:2) Ο Σατανάς είναι, στην πραγματικότητα, η αιτία της άρρωστης και ετοιμοθάνατης κατάστασης του κόσμου, τόσο του παρελθόντος όσο και του παρόντος. Στη Βασιλεία, δεν θα μπορεί πλέον να εξαπατά, να καταπιέζει και να κυβερνά τους ανθρώπους. «Διά να μη πλανήση τα έθνη πλέον». (εδ. 3) Πράγματι, πόσο υπέροχες είναι οι προοπτικές που εκτίθενται στον Λόγο του Θεού! Πόσο φωτεινή πρέπει να είναι η ελπίδα μας λόγω των υποσχέσεων του Θεού!

Στο εδάφιο 9 του Ησαΐα 25 διαβάζουμε: «Και εν εκείνη τη ημέρα θέλουσιν ειπεί, Ιδού, ούτος είναι ο Θεός ημών· περιεμείναμεν αυτόν και θέλει σώσει ημάς· ούτος είναι ο Κύριος· περιεμείναμεν αυτόν· θέλομεν χαρή και ευφρανθή εν τη σωτηρία αυτού.» Είναι αλήθεια ότι οι άνθρωποι περίμεναν και ποθούσαν για τις ίδιες τις ευλογίες που θα τους παράσχει η βασιλεία του Θεού. Δεν γνώριζαν ποια θα είναι η πηγή αυτών των ευλογιών. Οι άνθρωποι αναφέρθηκαν σε καλύτερες συνθήκες χρησιμοποιώντας λέξεις όπως «ουτοπία» και άλλα ευχάριστα ονόματα, αλλά όταν οι ευλογίες του βασιλείου πλημμυρίσουν πάνω τους, ένας από τους κύριους από αυτούς θα είναι η κατανόησή τους για την πηγή.

Τότε, η ανθρωπότητα θα συνειδητοποιήσει ότι ο μεγάλος Θεός της αγάπης, που έστειλε τον Υιό του να είναι ο Λυτρωτής και ο Σωτήρας του κόσμου, είναι ο Συγγραφέας και ο Σχεδιαστής αυτού του μεγάλου σχεδίου που θα φέρει παγκόσμια και διαρκή ειρήνη. Αυτό, μαζί με

την υγεία, την αιώνια ζωή και τη γνώση για τον ίδιο του Θεού και τον Γιό του, θα έχει ως αποτέλεσμα ευλογίες τέτοιες που δεν έχει απολαύσει ο κόσμος από τότε που ο Αδάμ και η Εύα είχαν εκδιωχθεί από την Εδέμ. Αυτό θα είναι το “φάρμακο” του Θεού—μόνιμο και για όλους τους λαούς όλων των εθνών—για να θεραπεύσει τον κόσμο από την αμαρτία, τις αρρώστιες, τον θάνατο και όλα τα παλιά και παρόντα βάσανά του. ■

Ο Μεγάλος Ποιμένας

Εδάφιο κλειδί: «Βεβαίως χάρις και έλεος θέλουνσι με ακολουθεί πάσας τας ημέρας της ζωής μου· και θέλω κατοικεί εν τω οίκω του Κυρίου εις μακρότητα ημερών.»

— *Ψαλμός 23:6*

*Επιλεγμένα εδάφια:
Ψαλμός 23:1-6*

ΣΕ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟ, ο Δαβίδ χρησιμοποιεί συμβολική γλώσσα για τον Θεό του Ισραήλ καθώς συλλογίζεται τη σχέση που υπάρχει μεταξύ του εαυτού του και του κυρίαρχου Δημιουργού. Χρησιμοποιεί την αναλογία του βοσκού και των προβάτων του. Αν και

αυτή η παραβολή είχε εφαρμοστεί αρχικά στον Εβραϊκό λαό, ειδικά κατά την εποχή της Παλαιάς Διαθήκης, τελικά θα αφορά όλους όσους αναγνωρίζουν την υπεροχή του Επουράνιου Πατέρα.

Ο Δαβίδ, ένας βοσκός ο ίδιος, μιλά για το πώς ο Κύριος παρέχει διατροφή σε όσους εκδηλώνουν υπακοή φροντίζοντας για τη φροντίδα, την παρηγοριά και την αναζωογόνησή τους. «1 Ο Κύριος είναι ο ποιμήν μου· δεν θέλω στερηθή ουδενός. 2 Εις βοσκάς χλοεράς με ανέπαυσεν· εις ύδατα αναπαύσεως με ωδήγησεν. 3 Ηνώρθωσε την ψυχήν μου· με ωδήγησε διά τρίβων δικαιοσύνης ένεκεν του ονόματος αυτού. 4 Και εν κοιλάδι σκιάς θανάτου εάν περιπατήσω, δεν θέλω φοβηθή κακόν· διότι συ είσαι μετ' εμού· η ράβδος σου και η βακτηρία

σου, αὐται με παρηγοροῦσιν. 5 Ητοίμασας ἔμπροσθέν μου τράπεζαν ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν μου· ἤλειψας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου· τὸ ποτήριόν μου υπερχειλίζει.» —Ψαλμ. 23:1-5

Το δάφιο-κλειδί μας ἀντανακλά τὴν ἀφθονή παροχή εὐσπλαχνίας που θὰ εἶναι ἡ μερίδα ὅλων ὅσοι θὰ ἐρθοῦν σὲ ἀρμονία με τὶς θείες διατάξεις καὶ τὰ πρότυπα σὲ κάθε ἐπίπεδο ὑπαρξῆς.

Μεγάλο μέρος τῆς Βίβλου ἔχει προφητικό χαρακτήρα, εἰδικά σὲ σχέση με τὶς εὐλογίες που μας ὑπόσχονται, παρὰ τὴν ἀναταραχὴ που περιβάλλει τὴν ἀνθρώπινη οἰκογένεια ἀπὸ τότε που ἡ ἀμαρτία εἰσῆλθε στὸν κόσμον μετὰ τὴν ἀνυπακοή καὶ τὴν ἐκδίωξη τοῦ Ἀδάμ ἀπὸ τὴν Εἰδέμ. Αὐτό μας βοηθᾷ νὰ κατανοήσουμε ἓναν ἀπὸ τοὺς κύριους στόχους τοῦ μεγάλου Μεσσιανικοῦ σκοποῦ τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἐκφράστηκε ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους τὴ νύχτα που γεννήθηκε ὁ Ἰησοῦς: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.» (Λουκάς 2:14) Αὐτὴ ἡ ἐπωδός τῆς οὐράνιας χορωδίας ἦταν σύμφωνη με τὴν ὑπόσχεση τῆς γέννησης τοῦ Ἰησοῦ, ἡ ὁποία δήλωνε ὅτι θὰ ἦταν «ὁ Ἄρχων Εἰρήνης» καὶ ὅτι «εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ καὶ τῆς εἰρήνης δὲν θέλει εἶσθαι τέλος». —Ἡσα. 9:6,7

Σὲ ἓναν ἄλλο ἀπὸ τοὺς Ψαλμούς, ὁ Δαβὶδ προεῖπε πάλι τὶς εὐλογίες τῆς εἰρήνης που θὰ ἐρχόνταν στὰ ἔθνη ὑπὸ τὴ διοίκηση τῆς βασιλείας τοῦ Μεσσία. «Τὰ ὅρη θέλουσι φέρει εἰρήνην εἰς τὸν λαόν καὶ οἱ λόφοι δικαιοσύνην.»—δηλαδή, ὑπακούοντας στους δίκαιους κανόνες τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, τὸ ὁποῖο ὅλοι θὰ υποχρεωθοῦν νὰ κάνουν. —Ψαλμ. 72:3

Ὡστόσο, σὲ ἓνα ἀκόμη μεγαλύτερο ἐπίπεδο, κατὰ τὴν παρούσα Εποχὴ τοῦ Εὐαγγελίου, ἀναπτύσσεται μιὰ πνευματικὴ τάξη που θὰ βοηθήσει στὴ διευκόλυνση τῆς ὑποσχεμένης εἰρήνης καὶ εὐλογιῶν γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα

κατά τη διάρκεια της Μεσσιανικής βασιλείας. Ο αφιερωμένος λαός του Κυρίου απολαμβάνει μια εσωτερική αίσθηση ηρεμίας που προέρχεται μόνο από την πίστη στο σωτήριο αίμα του Χριστού και την εμπιστοσύνη στις υποσχέσεις του Θεού. Ο Απόστολος Πέτρος περιγράφει κάποιον που έχει αυτό το χριστιανικό γνώρισμα ότι έχει ένα πράο και ήσυχο πνεύμα ή συμπεριφορά. Δηλώνει: «Αλλ' ο κρυπτός άνθρωπος της καρδιάς, κεκοσμημένος με την αφθαρσίαν του πράου και ησυχίου πνεύματος, το οποίον ενώπιον του Θεού είναι πολύτιμον.». —Α' Πέτ. 3:4

Πόσο ευγνώμονες πρέπει να είμαστε για τη διαβεβαίωση ότι η αιώνια ειρήνη για όλα τα νοήμονα όντα θα είναι απόρροια του υπέροχου σχεδίου σωτηρίας του Θεού σε όλη την αιωνιότητα! ■

Μια δοξολογία επαίνου

Εδάφια κλειδιά:

«Αινείτε τον Κύριον.

Αίνει, η ψυχή μου, τον Κύριον. Θέλω αινεί τον Κύριον ενόσω ζώ· θέλω ψαλμωδεί εις τον Θεόν μου ενόσω υπάρχω.»

— Ψαλμός 146:1,2

Επιλεγμένα εδάφια:

Ψαλμός 146:1-10

Η ΠΡΟΤΡΟΠΗ ΠΟΥ

βρίσκεται σε αυτόν τον ψαλμό φαίνεται να είναι ταυτόχρονα μια δήλωση των εσωτερικών συναισθημάτων του ίδιου του Δαβίδ καθώς και μια έκκληση προς τους άλλους να μεγαλύνουν το όνομα του Δημιουργού.

Τα εδάφια 3 και 4 αυτού του ψαλμού τονίζουν την ορθότητα του να μην

εμπιστευόμαστε πλήρως τις ανθρώπινες υπηρεσίες, παρά το πόσο αξιόπιστες φαίνονται να είναι, αφού τα ενδεχόμενα μπορεί να τους εμποδίσουν να εκπληρώσουν τις προθέσεις τους, ενώ ο Θεός δεν παραλείπει ποτέ να τηρήσει τις υποσχέσεις του. Αυτά τα εδάφια διαβάζουν: «Μη πεποίθατε επ' άρχοντας, επί υιόν ανθρώπου, εκ του οποίου δεν είναι σωτηρία. Το πνεύμα αυτού εξέρχεται· αυτός επιστρέφει εις την γην αυτού· εν εκείνη τη ημέρα οι διαλογισμοί αυτού αφανίζονται.»

Οι απογοητεύσεις προκύπτουν συχνά όταν ακόμη και άτομα με επιρροή χρησιμοποιούν τις γνώσεις και τη σοφία τους για να προβλέψουν πώς θα εξελιχθούν τα πράγματα στο μέλλον. Για παράδειγμα, πολλοί που επιδίωξαν να συγκεντρώσουν πλούτο με βάση τις

συμβουλές που έλαβαν από «ειδικούς», έκαναν χρηματικές επενδύσεις που εκμηδενίστηκαν, προκαλώντας έτσι μεγάλη απογοήτευση σε αυτούς που άκουσαν τέτοιες συμβουλές. Στην πραγματικότητα, λαμβάνοντας υπόψη τη συντομία της ανθρώπινης ζωής, δεν είναι σοφό να έχουμε απόλυτη εμπιστοσύνη στις απόψεις άλλων που είναι απλά θνητά όντα. —Εκκλ. 12:7,8· Α' Τιμ. 6:17

Αντίθετα, μπορούμε να έχουμε απόλυτη εμπιστοσύνη στην εκπλήρωση όλων των υποσχέσεων του Θεού, όπως περιγράφονται στην Αγία Γραφή. Το θείο σχέδιο των αιώνων αφορά τη λύτρωση και την απελευθέρωση του ανθρώπινου γένους από την αμαρτία και τον θάνατο. Ως ακόλουθοι του Ιησού, είμαστε σε θέση να κατανοήσουμε και να εκτιμήσουμε αυτόν τον ισχυρισμό όπως υποστηρίζεται από τις μαρτυρίες θεόπνευστων υπηρετών. Ο Πέτρος έγραψε: «Επειδή ανεγεννήθητε ουχί εκ φθαρτού σπέρματος, αλλά αφθάρτου, διά του λόγου του Θεού του ζώντος και μένοντος εις τον αιώνα.» —Α' Πέτ. 1:23

Στην ανασυσταθείσα βασιλεία του μεγάλου Δαβίδ μετά την ολοκλήρωση της εκκλησίας, η θεϊκή διακυβέρνηση δεν θα περιορίζεται στο έθνος του Ισραήλ, αλλά θα “αγκαλιάζει” όλα τα έθνη. Θυμόμαστε τα συχνά αναφερόμενα λόγια: «Εις την αύξησιν της εξουσίας αυτού και της ειρήνης δεν θέλει είσθαι τέλος.» (Ησ. 9:7) Με τα εγκαίνια αυτής της βασιλείας υπό τη δίκαιη διακυβέρνηση του Χριστού Ιησού και με αυτούς που έχουν κληθεί από Ιουδαίους και Εθνικούς να είναι λαός για το όνομά του, η παρούσα θεσμική περίοδος θα κλείσει και η πρώτη εποχή του «μελλοντικού κόσμου» θα ξεκινήσει. (Εβρ. 2:5) Αυτό θα είναι χίλια χρόνια· ως εκ τούτου ονομάζεται συχνά η εποχή της χιλιετίας. (Αποκ. 20:1-4,6) Αναφέρεται επίσης μερικές φορές ως η

Μεσσιανική Εποχή ή Εποχή της Βασιλείας.

Οι Εθνικοί, καθώς και οι Εβραίοι, που δεν είχαν ανταποκριθεί στο ευαγγελικό κάλεσμα της αυτοθυσίας, θα χρειαστεί να αναστηθούν από τους νεκρούς, εάν θέλουν να έχουν την ευκαιρία να εκζητήσουν τον Κύριο κατά την Εποχή της Χιλιετίας. Σημειώνουμε αυτές τις σαφείς δηλώσεις της Βίβλου με την έννοια ότι στην ερχόμενη βασιλεία του Θεού όλοι όσοι θα έχουν πεθάνει θα ξυπνήσουν από τον ύπνο του θανάτου. «Έρχεται ώρα, καθ' ην πάντες οι εν τοις μνημείοις θέλουσιν ακούσει την φωνήν αυτού και θέλουσιν εξέλθει...» (Ιωάννης 5:28,29) Μόλις αφυπνιστεί από το θάνατο, σε όλη την ανθρωπότητα θα δοθεί η ευκαιρία μέσω της εκπαιδευτικής διαδικασίας της βασιλείας να κερδίσει αιώνια ζωή αναπτύσσοντας τις ιδιότητες ενός θεϊκού χαρακτήρα.

Ως εμπνευστής ενός τέτοιου ολοκληρωμένου σχεδίου, ο Θεός είναι σίγουρα άξιος όλων των επαίνων μας κάθε μέρα της ζωής μας! ■

Ευχαριστίες στον Θεό

Εδάφια κλειδιά:
**«Εισέλθετε εις τας πύλας
αυτού εν δοξολογία, εις
τας αυλάς αυτού εν ύμνω·
δοξολογεῖτε αὐτόν·
ευλογεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.**

**Διότι ὁ Κύριος εἶναι
αγαθός· εις τὸν αἰῶνα
μένει τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ
ἕως γενεάς καὶ γενεάς ἡ
ἀλήθεια αὐτοῦ.»**

— **Ψαλμός 100:4,5**

Επιλεγμένα εδάφια:
Ψαλμός 100:1-5

Η ΕΚΦΡΑΣΜΕΝΗ
επιθυμία το να
ευχαριστούμε και να
επαινούμε τον Επουράνιο
Πατέρα μας θα πρέπει να
φανερώνεται τόσο λεκτικά
όσο και με τις πράξεις μας.
Ο προφήτης Ιερεμίας
έγραψε τα εξής: «Καθώς
ευρέθησαν οι λόγοι σου,
κατέφαγον αυτούς· και ο
λόγος σου ἦτο ἐν ἐμοὶ χαρά
και ἀγαλλίασις τῆς καρδίας
μου· διότι τὸ ὄνομά σου
ἐκλήθη ἐπ' ἐμέ, Κύριε Θεέ
των δυνάμεων.»

(Ιερ.15:16) Ἐτσι, ἐκτός ἀπὸ τὴν ὑπακοή στὴν τήρηση τῶν
θεῶν οδηγιῶν, κάθε υπηρεσία που παρέχεται στὸν
Επουράνιο Πατέρα θα πρέπει νὰ γίνεται καὶ ἐθελοντικά
καὶ με χαρά. Στὸ μάθημά μας, ὁ ψαλμωδὸς γράφει:
«Αλαλάξατε εἰς τὸν Κύριον, πάσα ἡ γῆ. Δουλεύσατε εἰς
τὸν Κύριον ἐν εὐφροσύνῃ· ἔλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν
ἀγαλλιάσει.» —Ψαλμ. 100:1,2

«Γνωρίσατε ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ὁ Θεός· αὐτὸς
ἔκαμεν ἡμᾶς, καὶ οὐχὶ ἡμεῖς· ἡμεῖς εἴμεθα λαὸς αὐτοῦ
καὶ πρόβατα τῆς βοσκῆς αὐτοῦ.» (εδάφιο 3) Σὲ αὐτὸ
τὸ ἐδάφιο βρῖσκουμε τὴ βάση γιὰ νὰ ἀποδώσουμε
ἐπαίνους στὸν Επουράνιο Πατέρα. Ἀναγνωρίζει ὅτι ὡς

πρόβατα, εξαρτόμαστε πλήρως από αυτόν για τη διατροφή και τη φροντίδα μας.

Υπάρχει μια οικειότητα όσον αφορά την κοινωνία που απολαμβάνουμε με τον Θεό μας, η οποία αντανακλά μια αμοιβαία αγάπη που, με τη σειρά της, μας παρακινεί να αποδώσουμε επαίνους σε ένα τόσο εξυψωμένο ον. Όπως αναλύεται στα εδάφια-κλειδιά μας, εκείνοι που εισήλθαν στην στενή οδό μέσω της αφιέρωσης και της γέννησης εκ πνεύματος απολαμβάνουν μεγάλη ευχαρίστηση δίνοντας τη ζωή τους για την υπηρεσία της δικαιοσύνης, γνωρίζοντας ότι το έλεος και η αλήθεια του Θεού διαρκούν για πάντα.

Κατά την επερχόμενη βασιλεία της δικαιοσύνης, η ανθρωπότητα στο σύνολό της θα χαίρεται και θα δοξάζει τον Θεό για την εξέλιξη του σχεδίου του που θα εξαλείψει τη θλίψη, τον πόνο και τον θάνατο. (Αποκ. 21:3,4) Πόσο θαυμάσιο είναι ότι ο Θεός μας όχι μόνο επιφυλάσσει μεγάλα πλούτη για τα πιστά μέλη του σώματος του Χριστού, αλλά και ότι κάθε μέλος της ανθρώπινης φυλής θα έχει την ευκαιρία να έρθει σε πλήρη εκτίμηση για τον Δημιουργό μας και να τον λατρεύουμε για πάντα, αν είναι υπάκουο.

Για τους αφιερωμένους, κατά την παρούσα επίγεια παραμονή μας, ένα υψηλότερο επίπεδο ευγνωμοσύνης σημαίνει ότι πρέπει να είμαστε ευγνώμονες και να αποδίδουμε επαίνους όχι μόνο για τις καλές και ευχάριστες εμπειρίες που μας έρχονται μέσω της πρόνοιας του Θεού, αλλά και για τις δοκιμασίες και τις δύσκολες εμπειρίες που επιτρέπει Εκείνος στη ζωή μας. Το να ευχαριστήσεις γι' αυτά δεν είναι εύκολο, ειδικά στην αρχή. Ωστόσο, καθώς αναπτύσσουμε μια πίστη που βασίζεται στις υποσχέσεις του Θεού, θα είμαστε σε θέση να συνειδητοποιούμε

όλο και περισσότερο ότι «πάντα συνεργούσι προς το αγαθόν εις τους αγαπώντας τον Θεόν, εις τους κεκλημένους κατά τον προορισμόν αυτού». (Ρωμ. 8:28) Στα «πάντα» μπορεί να περιλαμβάνονται δυσκολίες, διωγμοί, οικονομικά προβλήματα, προβλήματα υγείας ή ο θάνατος αγαπημένων προσώπων. Σε αυτά μπορεί επίσης να περιλαμβάνονται συκοφαντίες, κακές εκφράσεις ή παραπονημένες εικόνες σε προσωπικό επίπεδο από άλλους.

Ωστόσο, όταν η βασιλεία έχει επιτύχει τον επιδιωκόμενο σκοπό της, η ανθρώπινη οικογένεια θα κατανοήσει τότε τις ευλογίες που σχετίζονται με το σχέδιο του Θεού. Καθώς ευημερούν κάτω από αυτή τη διάταξη, πόσο θα αυξηθούν και αυτοί στην ικανότητα και την επιθυμία τους να επαινούν τον Δημιουργό μας. Πόσο διαφορετικές θα είναι οι συνθήκες εκείνη τη στιγμή. «Θέλω σε αινεί, Κύριε ο Θεός μου, εν όλη τη καρδιά μου και θέλω δοξάζει το όνομά σου εις τον αιώνα.» —Ψαλμ. 86:12 ■

Η υποσχεμένη παρουσία του Κυρίου

*Εδάφια κλειδιά: «Κύριε,
εδοκίμασάς με και με
εγνώρισας.»
— Ψαλμός 139:1*

*Επιλεγμένα εδάφια:
Ψαλμός 139:1-12*

ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ ΑΥΤΟΥ
του ψαλμού, το εδάφιο-
κλειδί μας φέρνει στο νου
τη σκέψη ότι ο Επουράνιος
Πατέρας, που υπάρχει από
τον αιώνα εις τον αιώνα,
διαθέτει την πρόγνωση για
να σχεδιάζει για την

αιωνιότητα χωρίς την πιθανότητα λάθους. Ως εκ τούτου, έχει προβλέψει για την ανάρρωση της ανθρωπότητας από τη μάστιγα της αμαρτίας και του θανάτου ακόμη και πριν δημιουργηθούν τα νοήμονα όντα.

Ο ψαλμωδός συνεχίζει, λέγοντας: «Συ γνωρίζεις το κάθισμά μου και την έγερσίν μου· νοείς τους λογισμούς μου από μακρόθεν. Εξερευνάς το περιπάτημά μου και το πλαγιάσμά μου και πάσας τας οδούς μου γνωρίζεις.» (εδ. 2,3) Σε αυτά τα εδάφια περιλαμβάνεται η κατανόηση ότι ο Δημιουργός δεν πιάστηκε απροετοίμαστος όταν ο Αδάμ δεν υπάκουσε τρώγοντας τον απαγορευμένο καρπό στον Κήπο της Εδέμ. Ο Θεός ήδη προέβλεψε για την παροχή ενός αντιλήτρου, όπως σημειώνουμε στα λόγια του Ιωάννη του Αποκαλυπτή όταν μίλησε για τον Ιησού ως το Αρνί «το εσφαγμένον από καταβολής κόσμου». —Αποκ. 13:8

Η παρουσία και η κυριαρχία του Θεού στις

υποθέσεις του ανθρώπου εκδηλώνεται σε όλη την ιστορία καθώς τα διάφορα χαρακτηριστικά του σχεδίου του ξεδιπλώθηκαν σε διαφορετικά χρονικά διαστήματα. Για παράδειγμα, στο κεφάλαιο 6 της Γένεσης έχει καταγραφεί ότι ο Θεός θα κατέστρεφε «κάθε σάρκα» με μια πλημμύρα υδάτων. Διαβάζουμε ότι οι άγγελοι είδαν την ομορφιά των θυγατέρων των ανθρώπων. Πήραν, για τους εαυτούς τους, συζύγους και τα παιδιά που γεννήθηκαν ως αποτέλεσμα αυτής της ανίερης ένωσης έγιναν «γίγαντες», «έκπαλοι άνδρες ονομαστοί». —εδ. 1-7,13

Πριν από την Πρώτη Παρουσία του Ιησού, οι Ισραηλίτες ήταν αποκλειστικά ο εκλεκτός λαός του Θεού. (Αμώς 3:2) Μετά την απελευθέρωσή τους από την αιγυπτιακή δουλεία, ο Θεός συνήψε μια διαθήκη μαζί τους βασισμένη στους Νόμους που δόθηκαν στα χέρια του Μωυσή. Στα σαράντα χρόνια της περιπλάνησής τους στην έρημο, ο Μωυσής ήταν ο νομοθέτης και αρχηγός των Ισραηλιτών, βοηθούμενος από συμβούλους. Ο Ιησούς του Ναυή διορίστηκε από τον Θεό να διαδεχθεί τον Μωυσή και οδήγησε τους Ισραηλίτες πέρα από τον ποταμό Ιορδάνη στη Γη της Επαγγελίας. Υπό την ηγεσία του, η γη μοιράστηκε μεταξύ των διαφόρων φυλών σύμφωνα με τις οδηγίες του Κυρίου. Όλες αυτές οι διατάξεις αντανakλούσαν περαιτέρω πτυχές της θεϊκής πρόνοιας και παρουσίας στην ανθρωπότητα.

Κατά τη διάρκεια της Εποχής του Ευαγγελίου, αρχής γενομένης από την Πεντηκοστή, ο Επουράνιος Πατέρας αποκαλύφθηκε σε και ήταν παρών στον σχετικά μικρό αριθμό μαθητών του Ιησού—το «μικρόν ποίμνιον». (Λουκάς 12:32) Υπάρχουν πολλά κείμενα που μιλούν για τον Θεό και τον Ιησού που ήταν παρόντες στους αληθινούς Χριστιανούς κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου. Σε αυτούς, ο Ιησούς είπε: «Ιδού, εγώ είμαι μεθ' υμών πάσας τας ημέρας έως της συντελείας του αιώνος. Αμήν.»

(Ματθ. 28:20) Προέτρεψε επίσης τους μαθητές του: «Προσέχετε μη καταφρονήσητε ένα των μικρών τούτων· διότι σας λέγω ότι οι άγγελοι αυτών εν τοις ουρανοίς διαπαντός βλέπουσι το πρόσωπον του Πατρός μου του εν ουρανοίς.» —Ματθ. 18:10

Είναι επίσης σαφές ότι το δόγμα περί της Αναστάσεως εκτίθεται τόσο από τους προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης όσο και από τον Ιησού και τους αποστόλους στην Καινή Διαθήκη. Αυτή η θαυμάσια διδασκαλία μιλά για τη διαρκή παρουσία του Θεού σε όλους εκείνους που θα γίνουν, εν καιρώ, λαός του. Αυτοί περιλαμβάνουν όλη την ανθρωπότητα, όλους όσους λυτρώθηκαν με το πολύτιμο αίμα του Χριστού. Ο Παύλος έγραψε ότι ο Ιησούς έδωσε τον εαυτό του «αντίλυτρον υπέρ πάντων, μαρτυρίαν γενομένην εν ώρισμένοις καιροίς». (Α' Τιμ. 2:5,6) Τι ευλογημένη εκπλήρωση της προορατικότητας και της παρουσίας του Επουράνιου Πατέρα στην ανθρωπότητα που παρέχεται έτσι! ■

* * *

Ταπεινωόμαστε κάτω από το χέρι του Θεού

*«Ταπεινώθητε λοιπόν υπό την κραταιάν χείρα του
Θεού, διά να σας υψώση εν καιρώ.»*

— Α' Πέτρον 5:6 —

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΦΗΓΗΣΗ της ζωής του Ιωσήφ καταγράφεται στο βιβλίο της Γένεσης, κεφάλαια 37-50, και περιέχει πολύτιμα μαθήματα ταπεινότητας, πίστης και εμπιστοσύνης στον Κύριο. Όταν ήταν δεκαεπτά ετών, τα αδέρφια του τον μισούσαν «τόσο πολύ που δεν μπορούσαν να του μιλάνε ευγενικά ή ειρηνικά», επειδή ο πατέρας τους αγαπούσε τον Ιωσήφ περισσότερο από αυτούς. (Γέν 37:2-4) Τότε ο Ιωσήφ είδε δύο όνειρα, τα οποία με τη σειρά του τα είπε στην οικογένειά του. Τα αδέρφια του είδαν σε αυτά τα όνειρα μια υπόδειξη ότι ο Ιωσήφ θα ήταν μια μέρα κυβερνήτης πάνω τους. Κατά συνέπεια, «τον μισούσαν ακόμη περισσότερο». Ωστόσο, ο πατέρας του Ιακώβ «συνέχιζε να τα σκέφτεται όλα αυτά». —εδάφ. 5-11

Οι Γραφές δηλώνουν: «Η ζηλοτυπία σκληρά ως ο άδης.» (Άσμα Ασμάτων 8:6) Πιστοί σε αυτή τη δήλωση λοιπόν, οι αδελφοί του Ιωσήφ τον πούλησαν σε μια ομάδα Ισραηλιτών, οι οποίοι με τη σειρά τους τον παρέδωσαν ως δούλο στην Αίγυπτο. (Γέν. 37:12-28) «Αλλά ο Κύριος ήταν με τον Ιωσήφ». (Γέν. 39:2,21· Πράξεις 7:9,10) Η

πρόνοια του Θεού συνεχίστηκε μαζί του, ακόμη και κατά τη διάρκεια πολλών σκληρών εμπειριών κατά τη διάρκεια αρκετών ετών. Ενώ ο Ιωσήφ ήταν σκλάβος στην Αίγυπτο, η γυναίκα του κυρίου του τον κατηγορήσε ψευδώς. Έπειτα, ο Ιωσήφ ρίχτηκε στη φυλακή και «πονούσαν τα πόδια του με τα δεσμά», επειδή «ήταν σιδερένια». —Γέν. 39:20· Ψαλμ. 105:17,18

Τα πολλά χρόνια λανθασμένης φυλάκισης στην Αίγυπτο έφεραν στον Ιωσήφ μια πλούσια εμπειρία ανάπτυξης ταπεινοφροσύνης, υπομονής, συμπάθειας για τους άλλους και εμπιστοσύνης στον Κύριο. Ο ψαλμωδός περιγράφει αυτήν την περίοδο της ζωής του Ιωσήφ: «Ο λόγος του Κυρίου εδοκίμασεν αυτόν.» (Ψαλμ. 105:19) Η σοφία του Επουράνιου Πατέρα μας προέβλεψε ότι ο χαρακτήρας του Ιωσήφ έπρεπε να αναπτυχθεί και να δοκιμαστεί η πίστη του, εκπαιδευόντάς τον έτσι για ένα μελλοντικό μεγάλο έργο.

ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΣΤΟΝ ΚΥΡΙΟ

Αν και ο Ιωσήφ εμπιστευόταν τον Κύριο, αυτό δεν τον εμπόδισε να προσφύγει στον αρτοποιό του Φαραώ, ο οποίος ήταν επίσης στη φυλακή. Αφού ο Ιωσήφ ερμήνευσε ευνοϊκά το όνειρο του οινοχόου, του ζήτησε, αφού θα αποκατασταθεί ως οινοχόου του βασιλιά, να μιλήσει στον Φαραώ για να εξασφαλίσει την ελευθερία του. (Γέν. 40:9-15) Αφού ελευθερώθηκε από τη φυλακή, ο οινοχόος σίγουρα θα είχε πολλές ευκαιρίες να ανταποδώσει τον Ιωσήφ για την καλοσύνη που του είχε δείξει ενώ βρισκόταν στη φυλακή. Ωστόσο, «ξέχασε» τον Ιωσήφ επί δύο χρόνια. (Γέν. 40:23· 41:1) Ωστόσο, ο Ιωσήφ διατήρησε την εμπιστοσύνη του στον Κύριο και με ταπεινοφροσύνη περίμενε υπομονετικά την υλοποίηση των σχεδίων του Θεού. Τι υπέροχο μάθημα είναι αυτό για κάθε έναν από τους ακόλουθους του Κυρίου αυτή τη

στιγμή!

Παρόμοια με αυτό που συνέβη στον Ιωσήφ, όλα τα συμφέροντά μας είναι στα χέρια του Κυρίου, εάν του παρουσιαστήκαμε πλήρως, ανεπιφύλακτα, και έχουμε γίνει δεκτοί ως μέλη του σώματος του Χριστού. Σύμφωνα με ίδιαν γραμμών αυτήν, ο Ιησούς μας νουθετεί: «Ο Πατέρας σας γνωρίζει τι έχετε ανάγκη» και «Ο ίδιος ο Πατέρας σας αγαπά». Σχετικά με τους μαθητές του ο Ιησούς δήλωσε περαιτέρω: «Κανείς δεν μπορεί να τους αφαιρέσει από το χέρι του Πατέρα μου». —Ματθ. 6:8· Ιωάννης 16:27· 10:29

Πρέπει επίσης να υπενθυμίζουμε συνεχώς στον εαυτό μας τη νουθεσία του Αποστόλου Παύλου: «Πειρασμός δεν σας κατέλαβεν ειμή ανθρώπινος· πιστός όμως είναι ο Θεός, όστις δεν θέλει σας αφήσει να πειρασθήτε υπέρ την δύναμίν σας, αλλά μετά του πειρασμού θέλει κάμει και την έκβασιν, ώστε να δύνασθε να υποφέρετε.» —Α' Κορ. 10:13

Είναι σωστό για εμάς να χρησιμοποιούμε κάθε εύλογο μέσο για την εξασφάλιση αυτού που θεωρούμε ότι είναι για τα καλύτερα πνευματικά μας συμφέροντα. Ωστόσο, δεν πρέπει να βασιζόμαστε αποκλειστικά στις προσπάθειές μας, αλλά μάλλον να εμπιστευόμαστε τον Κύριο και να περιμένουμε υπομονετικά τον χρόνο του και τον τρόπο του για την απελευθέρωσή μας από κάθε κακή κατάσταση, σύμφωνα πάντα με το θέλημά του. — Λαμ. 3:25,26

ΠΕΡΙΜΕΝΕΤΕ ΤΟΝ ΜΕ ΥΠΟΜΟΝΗ

Ο χρόνος και η μέθοδος του Κυρίου για την απελευθέρωση του Ιωσήφ από τη φυλακή ξεπέρασαν κατά πολύ όλες τις προσδοκίες του. Με τον πιο αξιοσημείωτο τρόπο, ο Ιωσήφ τελικά βγήκε από τη φυλακή και μπήκε στο παλάτι της Αιγύπτου, του

μεγαλύτερου έθνους εκείνη την εποχή.

Μια μέρα, ο Φαραώ της Αιγύπτου είδε δύο όνειρα που έκαναν κάτι να βάλουν κάτι βαθιά στο μυαλό του. Στο πρώτο όνειρο είδε «επτά υγιείς, παχουλές αγελάδες» να βγαίνουν από τον ποταμό Νείλο και να αρχίζουν να βοσκούν στην όχθη. Μετά από αυτό, επτά αδύνατες αγελάδες βγήκαν από το ποτάμι και κατασπάραξαν τις επτά υγιείς. —Γέν. 41:1-4

Στο δεύτερο όνειρό του, ο βασιλιάς είδε «επτά στάχυα παχουλά, γεμάτα κόκκους με πολύ καρπό μέσα» που είχαν μεγαλώσει «σε ένα μόνο μίσχο», υποδεικνύοντας την πιο παραγωγική απόδοση. Στη συνέχεια, ανέβηκαν «επτά λεπτά στάχυα που κάρηκαν από τον ανατολικό άνεμο» και «έφαγαν τα επτά παχουλά, γεμάτα πολύ καρπό, στάχυα». Το επόμενο πρωί ο Φαραώ ταραχτήκε πολύ και κάλεσε όλους τους μάγους και τους σοφούς της Αιγύπτου να του εξηγήσουν τα όνειρά του, «αλλά κανείς δεν μπορούσε να τα ερμηνεύσει». —εδάφ. 5-8

Η ΤΑΠΕΙΝΟΤΗΤΑ

Στη συνέχεια, ο οινοχόος θυμήθηκε το δικό του όνειρο και πόσο σωστά το είχε ερμηνεύσει ένας ευγενικός και συμπαθητικός νεαρός Εβραίος, ο οποίος ήταν υπηρέτης του αρχιφύλακος των φυλακών. Όταν ο Φαραώ έμαθε για την ακριβή ερμηνεία των ονείρων του οινοχόου του, διέταξε να βγάλουν τον Ιωσήφ από τη φυλακή και να τον φέρουν μπροστά του. Ο Φαραώ είπε στον Ιωσήφ: «Είδον ενύπνιον, και δεν είναι ουδείς όστις να εξηγήση αυτό· και εγώ ήκουσα περί σου να λέγωσιν ότι εννοείς τα όνειρα ώστε να εξηγής αυτά.» —Γέν. 41:9-15

Εδώ έγινε μια δοκιμασία του χαρακτήρα του Ιωσήφ. Θα καυχιόταν ότι είχε μια τέτοια ικανότητα; Ο Ιωσήφ απάντησε ταπεινά: «Ουχί εγώ· ο Θεός θέλει δώσει εις τον Φαραώ σωτήριοι αποκρίσιν.» (εδ. 16) Εδώ ήταν

μια από τις υπέροχες πτυχές του χαρακτήρα του Τζόζεφ—η ταπεινοφροσύνη. Έδωσε στον Θεό όλη την τιμή και τη δόξα.

Οι Γραφές τονίζουν επανειλημμένα τη σημασία της ταπεινοφροσύνης. Ο Ιησούς είπε: «Καθένας που υψώνει τον εαυτό του θα ταπεινωθεί, αλλά αυτός που ταπεινώνει τον εαυτό του θα υψωθεί». (Λουκάς 14:11) Στο εδάφιο λίγο πριν από το εναρκτήριο κείμενό μας, ο Απόστολος Πέτρος γράφει: «Ο Θεός εναντιώνεται στους αλαζόνες, αλλά δίνει χάρη στους ταπεινούς». (Α' Πέτ. 5:5) Στις Παροιμίες, μάς νουθετεί επίσης ο Δαβίδ: «Ελπιζε επί Κύριον εξ όλης σου της καρδιάς, και μη επιστηρίζεσαι εις την σύνεσίν σου· εν πάσαις ταις οδοίς σου αυτόν γνώριζε, και αυτός θέλει διευθύνει τα διαβήματά σου.» —Παρ. 3:5,6

Σχετικά με τη σημασία της ταπεινοφροσύνης, ο Προφήτης Ιερεμίας έγραψε: «Ούτω λέγει Κύριος· Ας μη καυχάται ο σοφός εις την σοφίαν αυτού, και ας μη καυχάται ο δυνατός εις την δύναμιν αυτού, ας μη καυχάται ο πλούσιος εις τον πλούτον αυτού· αλλ' ο καυχώμενος ας καυχάται εις τούτο, ότι εννοεί και γνωρίζει εμέ, ότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο ποιών έλεος, κρίσιν και δικαιοσύνην επί της γής· επειδή εις ταύτα ευαρεστούμαι, λέγει Κύριος.» —Ιερ. 9:23,24

Ενώ μια τέτοια αναγνώριση για τον Κύριο είναι κατάλληλη σε όλες τις εμπειρίες μας στη ζωή, είναι ιδιαίτερα κατάλληλη καθώς μελετάμε τον Λόγο του Θεού και όταν έχουμε την ευκαιρία να τον μοιραστούμε στους άλλους. Δεν πρέπει να μιλάμε σαν να είναι το μάθημά μας, ούτε να αποδίδουμε τη σοφία στον εαυτό μας. Αντίθετα, με την καρδιά μας γεμάτη ευγνωμοσύνη προς τον Κύριο για τις ευλογίες που έχουμε λάβει, ας τον αναγνωρίσουμε, τον Λόγο του και τις διατάξεις του σε σχέση με την Αλήθεια του. —Α' Κορ. 14:36,37· 4:7

Η ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΑΙ Η ΥΠΟΔΕΙΞΗ

Αφού ο Φαραώ διηγήθηκε και τα δύο όνειρά του, ο Ιωσήφ έδωσε αμέσως την ερμηνεία. «Και είπε ο Ιωσήφ προς τον Φαραώ, Το ενύπνιον του Φαραώ εν είναι· ο Θεός εφανέρωσεν εις τον Φαραώ όσα μέλλει να κάμη. Τα επτά δαμάλια τα καλά είναι επτά έτη· και τα επτά αστάχια τα καλά είναι επτά έτη· το ενύπνιον εν είναι. Και τα επτά δαμάλια τα λεπτά και άσχημα, τα οποία ανέβαινον κατόπιν αυτών, είναι επτά έτη· και τα επτά αστάχια τα άμεστα, τα κεκαυμένα υπό του ανατολικού ανέμου, θέλουσιν είσθαι επτά έτη πείνης.» (Γέν. 41:25-27) Ο Ιωσήφ εξήγησε: «Το δε ότι εδευτερώθη το ενύπνιον εις τον Φαραώ δις, φανερόναι ότι το πράγμα είναι αποφασισμένον παρά του Θεού και ότι ο Θεός θέλει ταχύνει να εκτελέση αυτό.» —εδ. 32

Ένας πιο εγωκεντρικός άνθρωπος από τον Ιωσήφ θα ένιωθε ότι είχαν κάνει ένα υπέροχο πράγμα ερμηνεύοντας τα όνειρα, κάτι που ούτε οι σοφοί της Αιγύπτου δεν μπορούσαν να κάνουν. Μερικοί μπορεί να είχαν κατακλυστεί τόσο πολύ από την αίσθηση της δικής τους σπουδαιότητας που θα είχαν δεχτεί ευχαρίστως να τους θαυμάζουν ως σοφούς. Ωστόσο, η ταπεινοφροσύνη του Ιωσήφ φαίνεται δίνοντας στον Κύριο όλα τα εύσημα για την ερμηνεία των δύο ονείρων. Δεν ένιωσε υπερηφάνεια όταν εκφώνησε το μήνυμα του Κυρίου.

Ο Ιωσήφ τότε υπέδειξε στον Φαραώ ποια θα μπορούσαν να είναι τα κατάλληλα βήματα που έπρεπε να κάνει, ώστε τα όνειρα να αποδειχθούν ευλογία. «33 Τώρα λοιπόν ας προβλέψη ο Φαραώ άνθρωπον συνετόν και φρόνιμον και ας καταστήση αυτόν επί της γης της Αιγύπτου· 34 ας κάμη ο Φαραώ και ας διορίση επιστάτας επί της γής· και ας λαμβάνη το πέμπτον από της γης Αιγύπτου εις τα επτά έτη της αφθονίας· 35 και ας συνάξωσι πάσας τας τροφάς τούτων των ερχομένων

καλών ετών, και ας αποταμιεύσωσι σίτον υπό την χείρα του Φαραώ διά τροφάς εις τας πόλεις, και ας φυλάττωσιν αυτόν· 36 και αι τροφαί θέλουσι μένει πεφυλαγμέναι διά την γην εις τα επτά έτη της πείνης, τα οποία θέλουσιν ακολουθήσει εν τη γη της Αιγύπτου, διά να μη απολεσθή ο τόπος υπό της πείνης. 37 Και ήρεσεν ο λόγος εις τον Φαραώ και εις πάντας τους δούλους αυτού.» —εδ. 33-37

Δεν μπορούμε να υποθέσουμε ότι ο Ιωσήφ είχε έστω και την παραμικρή προσδοκία ότι θα ήταν αυτός που θα διόριζε ο Φαραώ σε αυτό το έργο. Θα ήταν πολύ απίθανο να περιμένουμε από τον Φαραώ να βγάλει από τη φυλακή έναν ξένης καταγωγής και να τον εξυψώσει ώστε να είναι πάνω από όλους τους άλλους αξιωματούχους στην αυτοκρατορία του. Ωστόσο, αυτό ακριβώς έκανε ο Φαραώ!

«ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΒΡΟΥΜΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΑΛΛΟ ΤΕΤΟΙΟ;»

«Ο Φαραώ ρώτησε τους υπηρέτες του: Μπορούμε να βρούμε κάποιον άλλον σαν αυτόν—κάποιον στον οποίο ζει το Πνεύμα του Θεού;» Μη περιμένοντας να λάβει τη συγκατάθεση των αξιωματούχων της αυλής του, ο βασιλιάς απάντησε στη δική του ερώτηση και είπε στον Ιωσήφ: «Επειδή ο Θεός έδειξεν εις σε πάντα ταύτα, δεν είναι ουδείς τόσον συνετός και φρόνιμος όσον συ. Συ θέλεις είσθαι επί του οίκου μου και εις τον λόγον του στόματός σου θέλει υπακούει πας ο λαός μου· μόνον κατά τον θρόνον θέλω είσθαι ανώτερός σου. Και είπεν ο Φαραώ προς τον Ιωσήφ, Ιδού, σε κατέστησα εφ' όλης της γης Αιγύπτου.» —Γέν. 41:38-41

Η εξύψωση του Ιωσήφ από το να ήταν σκλάβος ριγμένος στη φυλακή, μέχρι να διοριστεί τώρα ως το δεύτερο υψηλότερο πρόσωπο εξουσίας στην αιγυπτιακή αυτοκρατορία, μας υποδηλώνει μια εικόνα μιας ακόμη

υψηλότερης εκπλήρωσης. Ο Απόστολος Παύλος εξηγεί πώς ο Κύριός μας Ιησούς «αλλ' εαυτόν εκένωσε λαβών δούλου μορφήν, γενόμενος όμοιος με τους ανθρώπους, και ευρεθείς κατά το σχήμα ως άνθρωπος, εταπείνωσεν εαυτόν γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού.» (Φιλ. 2:7,8) Έτσι ο Ιησούς μπήκε στη μεγάλη φυλακή του θανάτου.

Οι εμπειρίες του Ιησού, υπό την πρόνοια του Θεού, δοκίμασαν και απέδειξαν την πιστότητά του και τον προετοίμασαν για το μεγάλο μελλοντικό του έργο της ευλογίας όλης της ανθρωπότητας. Όπως ο Ιωσήφ έσωσε τις ζωές του λαού της Αιγύπτου, έτσι και ο μεγαλύτερος Ιωσήφ, ο Κύριός μας Ιησούς, θα προσφέρει ζωή σε όλη την ανθρωπότητα.

«ΣΕ ΑΥΤΟΝ ΘΑ ΓΟΝΑΤΙΣΕΙ ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟΣ»

Όταν ήρθε η ώρα να συστήσει ο Φαραώ τον Ιωσήφ στον αιγυπτιακό λαό, πρώτα «και εκβαλών ο Φαραώ το δακτυλίδιον αυτού εκ της χειρός αυτού, έβαλεν αυτό εις την χείρα του Ιωσήφ». Εκείνες τις μέρες το δακτυλίδι του βασιλιά έδειχνε την εξουσία του. Τότε ο Φαραώ «ενέδυσεν αυτόν ιμάτια βύσσινα, και περιέβαλε χρυσούν περιδέρραιον περί τον τράχηλον αυτού», για να δείξει τον βαθμό του Ιωσήφ. Στη συνέχεια, «ανεβίβασεν αυτόν επί την άμαξαν αυτού την δευτέραν· και εκήρυττον έμπροσθεν αυτού, “Γονατίσατε!”», και όλος ο λαός τον αναγνώρισε ταπεινά ως εκπρόσωπο του βασιλιά. —Γέν. 41:42,43

Αυτό μας θυμίζει τα λόγια του Αποστόλου Παύλου σχετικά με τον σεβασμό του Κυρίου μας Ιησού και την υψηλή του εξύψωση αφού πρόθυμα έδωσε τη ζωή του σε θυσία, πεθαίνοντας στον σταυρό. «Διά τούτο και ο Θεός υπερύψωσεν αυτόν και εχάρισεν εις αυτόν όνομα το υπέρ παν όνομα, διά να κλίνη εις το όνομα του Ιησού παν

γόνυ επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων, και πάσα γλώσσα να ομολογήση ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος εις δόξαν Θεού Πατρός.» —Φιλ. 2:9-11

Καθώς σκεφτόμαστε την υψηλή εξύψωση του Ιησού, ας θυμηθούμε επίσης ότι η «νύφη» του είναι υπεσχημένο ότι θα είναι «συνκληρονόμοι του Χριστού. αν υποφέρουμε μαζί του, για να δοξαστούμε κι εμείς μαζί». (Ρωμ. 8:17) Το προνόμιο του να γίνουμε μέλη αυτής της τάξης νυφών ανήκει στους «καλούμενους, εκλεκτούς και πιστούς», των οποίων η πίστη αναπτύσσεται και «δοκιμάζεται» κατά την παρούσα Εποχή του Ευαγγελίου. —Αποκ. 17:14· Α' Πέτρου 1:7

Έχοντας αυτό συνεχώς στο μυαλό μας, ας εξετάσουμε τι είδους πρόσωπα πρέπει να είμαστε «επειδή λοιπόν πάντα ταύτα διαλύονται, οποίοι πρέπει να ήσθε σεις εις πολίτευμα άγιον και ευσέβειαν». (Β' Πέτ. 3:11) Πόσο ασήμαντες πρέπει να μας φαίνονται όλες οι γήινες απολαύσεις και θλίψεις, όλα τα επίγεια πλούτη και η φτώχεια, κάθε ανθρώπινη αδυναμία και εξευτελισμός! Τι επιθυμία πρέπει να έχουμε για να κάνουμε «βέβαια την κλήση και την εκλογή μας» με το να είμαστε «πιστοί μέχρι θανάτου». —Β' Πέτ. 1:10· Αποκ. 2:10

ΤΟ «ΨΩΜΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ»

Στη συνέχεια ο Φαραώ έδωσε στον Ιωσήφ ένα νέο όνομα, Αφνάθ-πανεάχ. (Γέν. 41:45) Μια υποσημείωση στη «Companion Bible» δείχνει ότι αυτή η λέξη σημαίνει «αφθονία ζωής ή τροφή για τους ζωντανούς». Το ίδιο και ο Ιησούς είπε για τον εαυτό του: «Εγώ είμαι ο ζωντανός άρτος που κατέβηκε από τον ουρανό. ... Το ψωμί που θα δώσω είναι η σάρκα μου, που θα δώσω για τη ζωή του κόσμου.» —Ιωάννης 6:51

Ο Θεός παρείχε, με την πρόθυμη θυσία του μονογενούς του Υιού Ιησού, ένα αντίλυτρον για όλη την

ανθρωπότητα. Η τέλεια ανθρώπινη ζωή του Ιησού ήταν ένα ακριβές αντίστοιχο τίμημα για να αντισταθμίσει την ανυπακοή της τέλειαν ανθρώπινης ζωής του Αδάμ. Ο Απόστολος Παύλος δηλώνει ότι ο άνθρωπος Χριστός Ιησούς «όστις έδωκεν εαυτόν αντίλυτρον υπέρ πάντων, μαρτυρίαν γενομένην εν ώρισμένοις καιροίς». (Α' Τιμ. 2:5,6) Σε άλλο σημείο, ο Παύλος λέει: «Τον δε ολίγον τι παρά τους αγγέλους ηλαττωμένον Ιησούν βλέπομεν διά το πάθημα του θανάτου μεδόξαν και τιμήν εστεφανωμένον, διά να γευθή θάνατον υπέρ παντός ανθρώπου διά της χάριτος του Θεού.» —Εβρ. 2:9

Ο Ιησούς είναι ο «άρτος της ζωής», με τον οποίο ολόκληρος ο κόσμος μπορεί να σωθεί τελικά από τον Αδαμικό θάνατο, αν «φάει από αυτό το ψωμί». (Ιωάννης 6:51) Στη Μεσσιανική βασιλεία, όλοι οι άνθρωποι θα έχουν την ευκαιρία να φάνε από τον «άρτο της ζωής», τον Ιησού. Καταναλώνοντας αυτό το συμβολικό ψωμί, η ανθρωπότητα πρώτα θα αναγνωρίσει και θα εκτιμήσει την αναμάρτητη λυτρωτική θυσία που έδωσε ο Ιησούς. Έπειτα, ο καθένας θα χρειαστεί να αναπτύξει προσωπική πίστη στο γεγονός ότι ο Ιησούς προσέφερε τον εαυτό του ως «αντίλυτρον υπέρ πάντων (για όλους)» και να μάθει τις αρχές της δικαιοσύνης του Θεού. —Α' Τιμ. 2:5,6

Θα είναι επίσης απαραίτητο όλοι να αναγνωρίσουν και να αποδεχτούν τη θυσία της τέλειαν ανθρώπινης ζωής του Ιησού ως ικανοποίηση για την δικαιοσύνη του Θεού λόγω της ανυπακοής του τέλειου ανθρώπου Αδάμ. Τέλος, κάθε άτομο πρέπει να οικειοποιηθεί και να εσωτερικεύσει στην καρδιά και τον χαρακτήρα του τον Λόγο του Θεού, συμπεριλαμβανομένων όλων των μαθημάτων, των προτύπων και των ορθών αρχών που περιέχονται σε αυτόν.

Η εκπαίδευση, η καθοδήγηση και η πειθαρχία της ανθρωπότητας στη βασιλεία του Θεού, η οποία θα

εγκαθιδρυθεί σύντομα στη γη, θα διαχειρίζεται ο ίδιος ο μεγάλος Βασιλιάς και Ιερέας, ο Χριστός Ιησούς. Υπηρετώντας με τον Ιησού θα είναι η ουράνια Νύμφη του, φτιαγμένη από εκείνας «τας ψυχάς των πεπελεκισμένων διά την μαρτυρίαν του Ιησού και διά τον λόγον του Θεού». Θα βασιλέψουν μαζί με τον Χριστό και θα «γίνουν ιερείς του Θεού και του Χριστού», με σκοπό να επαναφέρουν όσο το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους, που θα είναι πρόθυμοι, σε αρμονία και υπακοή στον Θεό. —Αποκαλ. 20:4-6· Α' Πετ. 3:9· Ψαλμ. 37:9

ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΧΩΡΙΣ ΑΙΤΙΑ

Βλέπουμε πολλά γεγονότα στη ζωή του Ιωσήφ να εκπληρώνονται στη ζωή του Ιησού. Και οι δύο μισήθηκαν χωρίς αιτία. Διαβάζουμε στον Ψαλμό 69:4, «Οι μισούντές με αναιτίως επληθύνθησαν υπέρ τας τρίχας της κεφαλής μου». Ο Ιησούς παρέθεσε αυτή τη δήλωση και την εφάρμοσε στον εαυτό του, λέγοντας: «Ότι εμίσησάν με δωρεάν (με μισούσαν χωρίς λόγο)». —Ιωάννης 15:25

Τα αδέρφια και των δύο τους ζήλευσαν και περιφρόνησαν. Οι Εβραίοι θρησκευτικοί ηγέτες καταδίκασαν τον Ιησού και κάλεσαν για τη σταύρωσή του. Το έκαναν αυτό γιατί τα έργα του ήταν καλά, ενώ τα δικά τους όχι επειδή δίδαξε την οδό του Θεού πιο τέλεια από εκείνους και επειδή δήλωσε ότι θα ερχόταν η ώρα που θα τον αναγνώριζαν και αυτοί και όλοι οι άλλοι ως Μεσσίαν.

Οι σκληρές και δύσκολες εμπειρίες του Ιωσήφ, συμπεριλαμβανομένης της ταπείνωσής του, προετοίμασαν τον δρόμο για την τελική δόξα και τιμή του από τον Φαραώ, ως τον δεύτερο υψηλότερο στον θρόνο της Αιγύπτου, και τελικά για να σώσει όλους τους αδελφούς του. Το ίδιο και με τον Ιησού. «Εταπείνωσεν εαυτόν

γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού» παρέχοντας έτσι τη λυτρωτική θυσία που έχει λυτρώσει όλη την ανθρωπότητα. —Φιλ. 2:8

Η ΕΚΜΑΘΗΣΗ ΥΠΑΚΟΗΣ

Η ταπεινοφροσύνη είναι μια από τις βασικές αρχές που καθοδηγούν τα σχέδια και τους σκοπούς του Θεού. Η ταπεινοφροσύνη του Ιησού του έδωσε τη δυνατότητα να υπακούει τέλεια στον Επουράνιο Πατέρα του, δείχνοντας τη μέγιστη πίστη του στον Θεό. Σχετικά με τον Ιησού διαβάζουμε ότι έμαθε «την υπακοή με τα όσα υπέφερε» και «γενόμενος τέλειος, έγινε ο αίτιος σωτηρίας αιωνίου για όλους όσους τον υπακούν». (Εβρ. 5:8,9) Η έκφραση «γενόμενος τέλειος» μεταφράζεται από μια ελληνική λέξη που σημαίνει «ολοκληρώνομαι, τελειώνομαι».

Οι Γραφές μας διαβεβαιώνουν ότι στο μεγάλο σχέδιο του Θεού, όχι μόνο επρόκειτο να υψωθεί ο Ιησούς στο θρόνο ως ο Μεσσίας του κόσμου, αλλά θα υπάρξει επίσης μια ομάδα πιστών ακολούθων του που θα λάβουν δόξα, τιμή και αθανασία. Αυτοί, στο μεγάλο σκοπό του Θεού, απαιτείται να περάσουν από παρόμοιες εμπειρίες με αυτές του Πρεσβύτερου Αδελφού και Κυρίου τους, του Ιησού. Επομένως, οι εμπειρίες τους απεικονίζονται και σε αυτές του Ιωσήφ. Ωστόσο, δεν είναι ίσοι με τον Ιησού, ο οποίος έχει οριστεί ως το «κεφάλι» τους και «αρχηγός της σωτηρίας τους». —Εφεσ. 5:23· Κολ. 1:18· Εβρ. 2:10

ΝΑ ΣΥΜΠΑΣΧΟΥΜΕ ΜΑΖΙ ΤΟΥ

Όπως σημειώθηκε προηγουμένως, όσοι έχουν αποδεχτεί την πρόσκληση να γίνουν μέλη του σώματος του Χριστού λέγεται ότι αν «υποφέρουν μαζί του», «θα δοξαστούν και αυτοί μαζί» (Καθαρεύουσα: «εάν

συμπάσχωμεν, διά να γείνωμεν και συμμέτοχοι της δόξης αυτού»). [Ρωμ. 8:17] Τι σημαίνει να «υποφέρουμε μαζί του (συμπάσχωμεν)»;

Ο Απόστολος Πέτρος γράφει: «Διότι ποία δόξα είναι, εάν αμαρτάνοντες και ραπιζόμενοι υπομένητε; εάν όμως αγαθοποιούντες και πάσχοντες υπομένητε, τούτο είναι χάρις παρά τω Θεώ. Διότι εις τούτο προσεκλήθητε, επειδή και ο Χριστός έπαθεν υπέρ υμών, αφίνων παράδειγμα εις υμάς διά να ακολουθήσητε τα ίχνη αυτού· όστις αμαρτίαν δεν έκαμεν, ουδέ ευρέθη δόλος εν τω στόματι αυτού. Όστις λαιμοχτούμενος δεν αντελιδόρει, πάσχων δεν ηπείλει, αλλά παρέδιδεν εαυτόν εις τον κρίνοντα δικαίως.» (Α' Πέτ. 2: 20-23) Ο Θεός θεωρεί τα βάσανα των πιστών ως πολύ πολύτιμα, «του Χριστού ευωδία», «οσμήν ευωδίας, θυσίαν δεκτήν, ευάρεστον εις τον Θεόν». —Β Κορ. 2:15· Φιλ 4:18

Έχοντας αυτές τις υποσχέσεις ενώπιον του νου μας, όλες οι δοκιμασίες, οι δυσκολίες, τα βάσανα και οι απογοητεύσεις μας αυτή τη στιγμή μπορεί να υπομείνουμε με χαρά, αν έχουμε σωστή πίστη, γνωρίζοντας ότι «όλα τα πράγματα συνεργούν για το καλό για εκείνους που αγαπούν τον Θεό, για αυτούς οι οποίοι είναι καλεσμένοι σύμφωνα με το σκοπό του.» —Ρωμ. 8:28

Ας πηγαίνουμε συνεχώς στον στοργικό Επουράνιο Πατέρα μας, ο οποίος είναι η «πηγή της ζωής», προσευχόμενοι για τη χάρη, τη σοφία και την αλήθεια του, ώστε να μπορούμε να αναπτύξουμε τον χαρακτήρα μας από κάθε εμπειρία που μας επιτρέπει να έχουμε στη ζωή. (Ψαλμ. 36:5-10) Έτσι, τελικά θα γίνουμε «περισσότερον από υπερνικητές [Αρχαίον Κείμενον: κερδίσουμε μια αποφασιστική νίκη] μέσω αυτού που μας αγάπησε» και μας αγόρασε «διά του τιμίου αίματός του». —Ρωμ. 8:37· Α' Πέτ. 1:19 ■

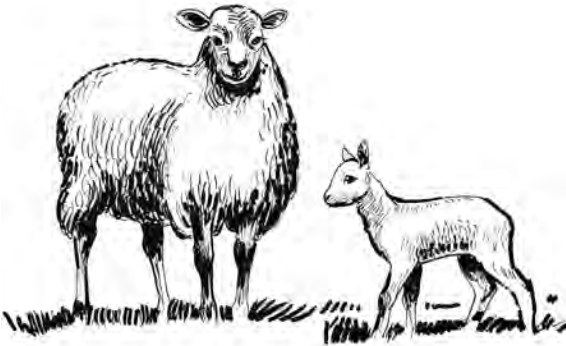

Image ©berdsigns-stock.adobe.com
